

UP YOURS, GRUCHO!

„Rekao sam ti da krenemo „Fordom“.“

„Jebena mašina. Zaglavljeni smo u jebenoj pustinji.“

„Karburator?“

„Koga briga! Sjebani smo.“

„Zašto stalno psuješ?“

„Jebi ga. Uzmi torbu, ranč je iza brda.“

„Nema tamo ništa, izgubili smo se.“

„Zajebi to. Idemo.“

„Zašto ja moram da nosim težu torbu? Lipsaću do brda.“

„Ko te jebe.“

#

*„Vidiš. Nema ranča. Trebalo je da skreneš levo, posle Frezna.
Ako ne isporučimo ovo na vreme, Levoruki Bil će biti ljut.“*

„Brbljaš. Imamo mi sada većih problema od Bila. Žedan sam. Jebena sparina...”

„Rekao sam ti da poneseš šešir. I da štediš vodu. Sve si popio, polokao kao kravetina. Umislio si da je viski.”

„Gde li je taj jebeni ranč? Momci iz Čikaga ne greše.”

„Kao i njihovi „tompsoni”.”

„Na koga ti ja ličim, na Čarlija Jebo Mu Ja Mater Bozu?

„Ličiš mi na čoveka koji je ožedneo, koji je izgubljen, opaljen sunčanicom i koji je dovoljno glup da umesto „Forda” uzme „Krajslera”, i zaputi se u pustinju.”

„Začepi i hodaj. Jebeni pesak.”

„Zar ne misliš da bi trebalo da stanemo? Moram da sednem, ubi me ova torbetina. Kao da nosim kamenje, a ne dolare.”

„Prestani da toročeš, ideš mi na jebene živce.”

„Sunce zalazi. Izuj cipele i mrdaj prstima, ‘vako... Znaš, trebalo je da ostanemo kod automobila, da sačekamo, naišao bi neki rednek koji prevozi piliće ili nešto, i povezao nas. Ti si nagao čovek, znaš.”

„Mater ti se jebe s crncima, znaš! Ti si jebeni filozof, a ne mafijaški potrčko!“

„Samo zahvaljujući mojoj „filozofiji“ Bil nije otkrio da ga pelješimo. Znam da si nervozan što si gomilu love spiskao za pokeraškim stolom, a ja sam štedeo i uštedeo i kupio jahticu.“

„Uštedeo si ti za jebanje u dupe! Daj da jebeno krenemo, postaje jebeno hladno.“

„Zašto baš u onom pravcu? Predlažem da se vratimo do automobila. Čoveče, mi smo u sred pustinje! Vucaramo dve torbetine na leđima pune dolara, žedni, umorni, izgubljeni. I još se smrzavamo. Nije mi jasno kako iz one današenje pećnice, da ispadne ovakva hladnjača. Sve su to fenomeni prirode koji me čine radoznalim, a tebe?“

„Ti si jebeni slučaj za ludnicu. Hodaj, jebote!“

#

„Gde smo? Sunce već prži. Usta mi gore. Nažuljao sam nogu. Nemoguće da se ne vidi nijedan trag života, obris grada na horizontu,

neki dalekovod. Negde sam čitao da se oni koji se izgube, vrte u krug. Treba da se orijentišemo pomoću Severnjače, i..."

„Jeb' si mater! Do sada nisi shvatio?“

„Shvatio šta?“

„Da smo „hladna boza“, jebeno najebali! Govorio sam ti, odavno, da će Levoruki Bil, pre ili kasnije, doznati da ga potkradamo. Automobil je sabotiran, neka prerezana cevka i – kraj. A ne postoji ni jebeni ranč. Poslati smo ovde da crknemo.“

„Sa gomilom dolara na leđima?“

„Verovatno već jebelim miljama kao budale vucaramo običan, izrekan papir, spakovan u svežnjeve.“

„To su koještarije! Nisam ja džeparoš sa čoška! O svemu sam ja vodio računa, ako Bil i otkrije da fali lova, krivica će pasti na drugog. Učio sam od najboljih, od Čarlija Boze, jašta! Uostalom..."

„Šta to jebeno radiš?“

„Hoću da vidim „izrekan papir“.“

„I?“

„Zlatne poluge.“

„Jebeš me, a?!“

„Pogle... ali, ne diraj! Toliko vucaram ovu torbetinu što mi lomi leđa, da sam je odjednom zavoleo.“

„Jeb'o ti pas mater, šta smeráš? Zlato ili ne, mi smo u jebenoj pustinji.“

„Ja bežim za Meksiko. Dosadilo mi je da budem potrčko.“

„Jeben si ti u mozak. Sigruno je onaj jebeni glavonja greškom zamenio torbe. Da vidim šta je u mojoj...“

„Šta je?“

„Nećeš jebeno verovati!“

„Da vidim... to je voda!“

„Ruke k sebi! Znaš, nosio sam miljama lakšu torbu, ali vredniju. Ja sam jebomater bogataš!“

„Ali... ali, ja sam žedan!“

„Svakako da jesi. A ja sam čovek sa vodom. I jebenom idejom. Prodaću ti bocu vode za dve zlatne poluge. Fer?“

„Derikožo! Ali, nemam izbora, daj.“

„Takoc! Trgujem kao njuške sa jebenog Vol Strita, a?“

„Čuj, sa ovom vodom imamo šanse da stignemo do Meksika. Trebalo bi da pođeš sa mnom. Dođavola i Levoruki Bil!“

„Ma, zna taj, jebeš mu mater, sve. Hteo je tiho da nas smakne, ali, kažem ti, onaj glavonja nam je dao pogrešne torbe, ovo zlato je, verovatno, bilo namenjeno Džoniju Konju, iz Majamija. Ali, jebena voda?“

„Neće dobri, stari Bil, da ožednimo...“

„Šta si ti, Gručo jebeni Marks? Trebalo bi da se smejem?“

„Trebalo bi manje da brineš. Ma šta se krilo iza ove zavrzlake, predlažem da zajebemo bosove i pobegnemo u Meksiko.“

„A gde je jebeni Meksiko?“

„Pitaćemo prvog Meksikanca na kojeg naiđemo...“

#

„Daj vode!“

„Boca za dve zlatne poluge.“

„Židove! Nemaš milosti prema čoveku koji vuče ovo teško zlato!“

„Ali sam darežljiv prema čoveku koji je žedan.“

#

„Žedan! Daj!“

„ Dve poluge zlata – boca.“

„Nisi čuo za popust, u ime starog prijateljstva?“

„Prijateljstvo se ne isplati.“

#

„Zašto si toliko usporio? Daj vode.“

„Natovaren sam kao jebena mazga.“

„Ma nisi! Samo ti trgovina cveta.“

„Od toga mi cveća pucaju jebena leđa!“

„Ah, što bi rekli na Vol Stritu – tak’a ti, bratac, berza!“

#

„Poslednje dve poluge. Daj bocu. Hej, gde si?!“

„Ne... mogu... više...“

„Hajde, ne izležavaj se tu!“

„Jebeno sam... gotov...“

„Nisi valjda? Znaš, na ovakvoj vrućini ne valja nositi toliki teret.“

„Jeb'o... mater...!“

„No, no, nije lepo psovati!“

„Umirem...“

„Da. Ali, neka te uteši to što si umro pod teretom zlata.“

„Ti si me ubio... zlatom... jebem ti...“

„Ne, ubio sam te teretom. Pročitao sam negde da čovek pod teretom, u pustinji, dvostruko brže gubi snagu i dehidrira. Šta ti misliš o tome?“

„Namerno si... pio... onoliku vodurinu, jeb... ubi me... jeb...“

„Hvala ti što si preneo zlato. Ostavljam ga tebi, potkupi njime Svetog Petra, a ja ću poneti samo onoliko poluga koliko me neće ubiti, i dovoljno vode. Dalek je j – e – b – e – n – i Meksiko...“

#

„Mrtvi?“

„Da, Levoruki Bile. Zlato smo doneli.“

„*To je samo obogaćeni mesing.*“

„Lepu si im lekciju očitao.“

„To je lekcija svima vama. Zna da volim poučne tragikomedije: svet je pustinja, vi ste žedni, Levoruki Bil zna za bunar. Zadovolji se vodom, i ne traži vino preko nje, razumeš? A sada, dovedite mi Čarlija Bozu, i neka neko navuče zavesu, ubi me ovo sunce...“